

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalia) w dniu 26 maja 2021 r. – Autoridade da Concorrência, EDP – Energias de Portugal, SA i in.

(Sprawa C-331/21)

(2021/C 452/02)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Lisboa

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące odwołania: Autoridade da Concorrência, EDP – Energias de Portugal, SA, EDP Comercial – Comercialização de Energia SA, Sonae Investimentos, SGPS, SA, SONAE MC – Modelo Continente SGPS, Modelo Continente Hipermercados SA.

Przy udziale: Ministério Público

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 101 TFUE, na którym opiera się art. 9 NRJC (ustawy 19/2012 z dnia 8 maja), należy interpretować w ten sposób, że pozwala on na zaklasyfikowanie postanowienia o zakazie konkurencji w brzmieniu wynikającym z postanowień 12.1 i 12.2 [...] umowy partnerskiej jako porozumienia ograniczającego konkurencję ze względu na cel, zawartej pomiędzy dostawcą energii elektrycznej a sprzedawcą detalicznym w sektorze żywnościowym, który prowadzi hipermarkety i supermarkety, i przewidującej przyznawanie obniżek klientom, którzy jednocześnie przystąpią do określonego programu taryfowego energii elektrycznej dostawcy energii elektrycznej, dostępnego w kontynentalnej części Portugalii, i będą posiadaczami karty stałego klienta detalicznego sprzedawcy w sektorze żywnościowym, które to obniżki mogą być stosowane jedynie do zakupów towarów w placówkach tego sprzedawcy detalicznego lub w placówkach spółek powiązanych z tym sprzedawcą, jeżeli w umowie tej znajdują się również i inne postanowienia, które stanowią, że jej celem jest wspieranie rozwoju działalności spółek będących stronami umowy [...] i wykazano korzyści dla konsumentów [...], bez dokonywania analizy konkretnych szkodliwych dla konkurencji skutków, jakie wynikają ze wspomnianych postanowień 12.1 i 12.2?
- 2) Czy art. 101 ust. 1 może być interpretowany w ten sposób, że porozumienie o nieprowadzeniu określonych rodzajów działalności odpowiadające zarzucanemu podziałowi rynków pomiędzy dwoma spółkami może zostać uznane za ograniczające konkurencję z uwagi na cel, jeżeli zostało ono zawarte pomiędzy spółkami, które nie są rzeczywistymi ani potencjalnymi konkurentami na żadnym z rynków objętych wspomnianym zobowiązaniem, nawet jeżeli wspomniane rynki można uznać za zliberalizowane oraz bez żadnych niemożliwych do pokonania trudności w wejściu na nie?
- 3) Czy art. 101 ust. 1 może być interpretowany w ten sposób, że należy uznać za potencjalnych konkurentów dostawcę energii elektrycznej i sprzedawcę detalicznego w sektorze żywnościowym, prowadzącego hipermarkety i supermarkety, którzy zawarli między sobą umowę partnerską w celu wzajemnego promowania działalności i wzrostu sprzedaży drugiej strony umowy (a w przypadku detalicznego sprzedawcy w sektorze żywnościowym, spółek posiadanych w większości przez spółkę dominującą), jeżeli detaliczny sprzedawca w sektorze żywnościowym i ostatnie z wymienionych powiązanych z nim spółek nie prowadzili w chwili zawarcia umowy działalności w zakresie dostawy

energii elektrycznej na odnośnym rynku lub na jakimkolwiek innym rynku, i jeżeli nie wykazano w postępowaniu, że mieli oni zamiar prowadzenia na nim takiej działalności lub że podjęli jakiegokolwiek kroki przygotowawcze w celu przygotowania prowadzenia takiej działalności?

- 4) Czy odpowiedź na wcześniejsze pytanie pozostaje bez zmian, jeżeli inna spółka posiadana w większości przez spółkę dominującą detalicznego sprzedawcy w sektorze żywności, który jest stroną umowy (przy czym żaden z owych dwóch podmiotów nie został oskarżony lub ukarany przez krajowy organ ochrony konkurencji i nie był stroną postępowania przed tut. sądem), która nie była objęta podmiotowym zakresem zakazu konkurencji, posiadała udział w wysokości 50 % w trzecim podmiocie, który prowadził działalność w zakresie sprzedaży energii elektrycznej w Portugalii, która to działalność zakończyła się trzy lat i pół roku przed zawarciem umowy w wyniku rozwiązania tego podmiotu?
- 5) Czy odpowiedź na wcześniejsze pytanie pozostaje bez zmian, jeżeli spółka będąca sprzedawcą detalicznym i stroną umowy produkuje energię elektryczną za pomocą instalacji mini i mikro generujących umieszczonych na dachach jej placówek, z której całość jest dostarczana po regulowanych cenach dostawcy z urzędu?
- 6) Czy odpowiedź na pytanie czwarte pozostaje bez zmian, jeżeli będąca stroną umowy spółka sprzedaży detalicznej zawarła osiem lat przed datą tej umowy inną umowę (obowiązującą w chwili zawarcie umowy o partnerstwie) o współpracy handlowej z trzecim podmiotem, będącym sprzedawcą paliw płynnych, mającą na celu udzielanie krzyżowych obniżek związanych z zakupem tych produktów i produktów sprzedawanych w hipermarketach i supermarketach tej spółki, jeżeli spółka będąca drugą stroną umowy, poza dostawą paliw płynnych dostarczała również energię elektryczną w kontynentalnej części Portugalii, przy czym nie wykazano, że w chwili zawarcia umowy partnerskiej strony miały zamiar rozciągnąć rzeczoną umowę na dostawę energii elektrycznej?
- 7) Czy odpowiedź na pytanie czwarte pozostaje bez zmian, jeżeli inna spółka posiadana w większości przez spółkę dominującą sprzedawcy detalicznego w sektorze żywnościowym będącego stroną umowy partnerskiej (przy czym podobnie, żaden z tych dwóch podmiotów nie został oskarżony ani ukarany przez krajowy organ ochrony konkurencji, ani też nie był stroną postępowania przed tut. sądem), która nie była objęta podmiotowym zakresem stosowania zakazu konkurencji, wytwarzała energię elektryczną w elektrociepłowni, z której to energii całość była dostarczana po cenach regulowanych dostawcy z urzędu?
- 8) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na wcześniejsze pytania, czy art. 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że za ograniczające konkurencję ze względu na cel należy uznać porozumienie, które zakazuje wspomnianemu sprzedawcy detalicznemu w sektorze żywności w okresie obowiązywania umowy o partnerstwie i bezpośrednio w rok po jej rozwiązaniu prowadzenia działalności w zakresie dostawy energii elektrycznej przez niego samego lub przez spółkę posiadaną w większości przez jedną z jego spółek dominujących, której dotyczy postępowanie, na terytorium objętym tą umową?
- 9) Czy pojęcie „potencjalnego konkurenta” w rozumieniu art. 101 TFUE, art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (UE) nr 330/2010⁽¹⁾ z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych TFUE oraz pkt 27 Wytocznych w sprawie ograniczeń wertykalnych (2010 / C 130/01), należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono spółkę związaną postanowieniem o zakazie konkurencji, która istnieje na rynku produktu całkowicie innego niż produkt drugiej strony umowy, jeżeli w aktach, jakimi dysponuje sąd krajowy, brak jest jakichkolwiek konkretnych wskazówek (takich jak projekty, inwestycje lub inne kroki przygotowawcze) świadczących o tym, że przed tym postanowieniem lub w jego braku spółka ta byłaby w stanie w krótkim okresie czasu wejść na rynek drugiej strony, ani nie wykazano, że wspomniana spółka mogłaby przed tym postanowieniem lub w jego braku być postrzegana przez drugą stronę umowy jako potencjalny konkurent na odnośnym rynku?
- 10) Czy art. 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sama tylko okoliczność, że umowa partnerska pomiędzy spółką działającą w zakresie dostawy energii elektrycznej a spółką działającą w zakresie sprzedaży detalicznej artykułów żywnościowych i nieżywnościowych konsumowanych w gospodarstwie domowym w celu krzyżowej promocji ich odpowiedniej działalności (w ramach której, między innymi, pierwsza spółka przyznaje obniżki swoim klientom od ich konsumpcji energii elektrycznej, które druga spółka odlicza od ceny zakupów tych klientów w placówkach sprzedaży detalicznej), zawiera postanowienie, przez które obydwie strony zobowiązują się do niekonkurowania ze sobą i do niezawierania podobnych umów z konkurentami drugiej strony, oznacza, że celem tego postanowienia jest ograniczenie konkurencji w rozumieniu art. 101 ust. 1, pomimo że:

- czasowy zakres rozpatrywanego postanowienia (jednoroczny okres obowiązywania umowy, powiększony o jeden rok), zbiega się z okresem określonym w tej umowie, w trakcie którego strony nie mogą posługiwać się nabytymi w ramach wykonywania umowy partnerskiej tajemnicą handlową lub know how w projektach z osobami trzecimi;
  - zakres geograficzny postanowienia ogranicza się do zakresu geograficznego umowy;
  - zakres podmiotowy postanowienia jest ograniczony do stron umowy i spółek, w których posiadają one udział większościowy oraz do pozostałych spółek tej samej grupy, które również posiadają lub prowadzą placówki sprzedaży detalicznej objęte umową;
  - podmiotowy zakres postanowienia wyłącza dużą większość spółek należących do tej samej grupy gospodarczej, co strony, które tym samym nie były związane postanowieniem i mogły konkurować z drugą stroną w trakcie i po wygaśnięciu umowy;
  - spółki objęte postanowieniem działają na rynkach produktów całkowicie odmiennych i nie wykazano, że w chwili zawarcia umowy przygotowywały one jakiegokolwiek projekty lub plany, lub dokonały inwestycji lub podjęły jakiegokolwiek kroki przygotowawcze w celu wejścia na rynek produktu drugiej strony?
- 11) Czy pojęcie „porozumienia wertykalnego” w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE, art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (UE) nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych TFUE oraz pkt 25 lit. c) Wytocznych w sprawie ograniczeń wertykalnych (2010 / C 130/01), należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono umowę o cechach opisanych we wcześniejszych pytaniach, w ramach której strony działają na rynkach produktów całkowicie odmiennych i nie wykazano, że przed umową lub w jej braku miały one jakiegokolwiek projekty, inwestycje lub plany wejścia na rynek produktu drugiej strony, lecz w ramach której strony do celów umowy udostępniały drugiej stronie odpowiednie sieci handlowe, sprzedawców i know-how w celu promocji, zdobycia i zwiększenia klienteli i działalności drugiej strony?

(¹) Dz.U. 2010, L 102, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 5 lipca 2021 r. – Instituto do Cinema e do Audiovisual, I.P. / NOWO Communications, S.A.

(Sprawa C-411/21)

(2021/C 452/03)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Instituto do Cinema e do Audiovisual, I.P.

Druga strona postępowania: NOWO Communications, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 ust. 2 Lei n.º 55/2012, de 6 de setembro [ustawy nr 55/2012 z dnia 6 września 2012 r.] – jeżeli interpretować go w ten sposób, że przewidziana w nim opłata jest przeznaczona na finansowanie wyłącznie promocji i rozpowszechniania portugalskich utworów filmowych i audiowizualnych – może prowadzić do pośredniej dyskryminacji świadczenia usług między państwami członkowskimi w porównaniu z odpowiadającym mu świadczeniem usług na terytorium kraju, ponieważ utrudnia świadczenie usług między państwami członkowskimi w porównaniu ze świadczeniem usług wyłącznie wewnątrz jednego państwa członkowskiego, co stanowi naruszenie art. 56 TFUE?
- 2) Czy okoliczność, że systemy identyczne lub podobne do systemu przewidzianego w ustawie nr 55/2012 istnieją w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, może mieć wpływ na odpowiedź, której należy udzielić na pierwsze pytanie prejudycjalne?